

Številka: 007-11/2023
Datum: 10. 5. 2023

Državni zbor RS
Šubičeva 4, p.p. 636

1000 Ljubljana
gp@dz-rs.si

ZADEVA: MNENJE K PREDLOGU ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O ZAŠČITI ŽIVALI

Spoštovani,

Združenje občin Slovenije (v nadaljevanju: ZOS) vam v nadaljevanju podaja mnenje k predlogu Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zaščiti živali (v nadaljevanju: Zakon), katerega je pripravila skupina poslank in poslancev ter ga predložila v obravnavo Državnemu zboru RS.

Tako občine kot tudi ZOS pozdravljamo predlog Zakona, katerega namen je odprava nehumanega ravnanja z živalmi in povečana skrb za oskrbo prosto živečih živalim, vendar se kljub temu poraja kar nekaj dilem in pomislekov.

3. člen

Opozoriti bi želeli na terminologijo živali. Uporabljeni so termini hišne, rejne in divje živali. Menimo, da je to nedorečeno in zato predlagamo, da se spremeni tudi terminologija 1. člena Zakona o zaščiti živali. Namreč, ni jasno, kaj vse so hišne živali (sobne ptice, mali glodavci,...terarijske in akvarijske živali) niti kaj so posamezne kategorije, meša se taksonomija in namen gojitve, izvor živali, raba je nekonsistentna in nestrokovna.

Predlagamo, da se termin »divje živali« spremeni s terminom »divjinske živali«, torej iz divjine, če gre za izvor. Termin »prostoživeč« je smiselno uskladiti z Zakonom o ohranjanju narave..

Prav tako predlagamo, da se v 1. členu Zakona o zaščiti živali popravi termin »prostoživečih mačk« v »prosto živeče domače mačke« in besedo domača mačka dosledno uporabljati skozi ves zakon. Prosto živeče/prostoživeče ali divje mačke so lahko vrste mačk, kot sta ris in divja mačka.

Med občinami se poraja precej dilem glede oskrbe prostoživečih živali. Porajajo se pomisleki, da bi zavetišča, zaradi nezadostnega financiranja iz državnega proračuna, zavračala sprejem živali. To bi pomenilo večje število živali, ki ne bodo oskrbljene in bodo ostale v okolju. V primeru da se to breme prenese na občine, pa občinski proračuni tega dodatnega bremena

zaradi vse večjih stroškov na vseh področjih, enostavno tega ne bodo prenesli. To pa pomeni, da se bo stanje neoskrbljenih živali povečalo, tudi na račun mačje populacije, za katero se bodo lastniki izjasnili da gre za »živali brez lastnika«.

Naj dodamo, da občine ne nosijo le bremena stroškov oskrbe prostoživečih živali po zakonu, temveč sofinancirajo kastracije in sterilizacije celo lastniških živali, nameščajo koše za pasje iztrebke in krijejo stroške za nakup vrečk, zagotavljajo ustrezno praznjenje teh smetnjakov itd. To vse so stroški, ki jih krijejo občine in niso zanemarljivi, zato morebitnih dodatnih bremen občine resnično ne bodo zmogle. Zato bi predlagali, da bi se z namenom lažjega dosega cilja predloga Zakona, občinam zagotovilo sredstva iz naslova, da se polovica sredstev od cepljenja živali namenja za pokrivanje stroškov oskrbe prostoživečih živali oziroma naj se sprejeme pravna podlaga, s katerim se bo določil davek, ki bo prihodek občine in s katerim se bodo krili stroški.

5. člen

Predlagamo, da se v 6.a členu prvi odstavek spremeni tako, da se glasi: *»Lastnik domače mačke zagotovi, da je domača mačka do dopolnjenega dvanajstega tedna starosti označena na predpisan način.«*

Obrazložitev:

Med najbolj pogostimi dilemami med občinami se izraža skrb, da pri prijavi lastništva mačk ne bi bil dosežen namen in da se zaradi odnosa predvsem do mačje populacije število »domačih« usmrtilcev, ki se še vedno dogajajo, ne bo zmanjšalo, temveč le še povečalo. Tu morda največ težav lahko nastopi v ruralnih okoljih.

Hkrati s tem pa se poraja tudi vprašanje na kakšen način bo zagotovljeno, da bodo lastniki mladičev mačk leglo resnično prijavili, jih čipirali, če pomislimo, da jih marsikje ne želijo niti sterilizirati oz. kastrirati ter tako preprečiti nenadzorovani razplod.

5. člen omenja le lastnika. Manjka posebna opredelitev za zavetišča za zapuščene živali oziroma morda tudi dolžnosti skrbnika domače mačke, zlasti, kadar gre za zavetišče. Pri tem pa naj dodamo, še da dosledna označitev domačih mačk do 12 tedna v zavetiščih ni smiselna, saj se jih označuje tik pred oddajo.

Poraja pa se še ena dilema. Psi morajo biti pod nadzorom, zato se vračanje izgubljenih/izpuščenih psov ali psov brez nadzora iz zavetišča nazaj skrbnikom tudi zaračunava. Pri mačkah pa samostojno gibanje v naravi ni prepovedano. V primeru, da nekdo čipirano domačo mačko prinese v zavetišče, jo bodo vračali lastniku, ki bo moral plačati stroške ne glede na to, da ni ničesar naredil narobe. V določenih primerih je težko ločiti prostoživečo domačo mačko od lastniške.

Čipiranje mačk se vsekakor pozdravlja, treba pa je premisliti glede stroškov v primeru vračanja živali znanemu lastniku in glede čipiranja domačih mačk ter mačjih mladičev v zavetiščih.

9. člen

Podali bi pripombo v zvezi s prepovedjo privezovanja psov. Psi so v večini primerov privezani na obrobjih naselij oziroma v ruralnih okoljih, in sicer kot psi čuvaji. Tu prihaja do pomislov predvsem z vidika varnosti, saj se bodo psi ob npr. neograjenih kmetijah lahko nekontrolirano sprehajali, kar pa lahko spravi v nevarnost mimoidoče in kolesarje, saj nekateri psi niso socializirani.

11. člen

Predlog Zakona uvaja pooblaščenega svetovalca za zaščito živali. Institut, ki je vsekakor več kot dobrodošel, vendar se na tem mestu poraja vprašanje ali je država sposobna zagotoviti zadostno število usposobljenih strokovnjakov. Namreč glede na kadrovske podhranjenosti praktično vseh inšpekcijskih služb v državi sklepamo, da tudi na predmetnem področju zadeva ne bo delovala tako, kot je potrebno, saj v praksi na terenu ne bo dovolj usposobljenega kadra.

Drugi odstavek novega 36.b člena govori o ravnanju pooblaščenega svetovalca. Predlagamo, da se ta dopolni tako, da se glasi: *»Za izvajanje prve, druge in pete alineje drugega odstavka 34. člena tega zakona, lahko pooblaščen svetovalec pri skrbniku živali, pri katerem zazna nepravilno ravnanje ali kršitve obveznosti iz tega zakona, nepravilnosti fotografira ali posname video,....«*

Obrazložitev:

Za dokumentiranje in dokazovanje mučenja, zlasti kadar gre za posledično spremembo vedenja, je video bolj primerna oblika.

S spoštovanjem,

Robert SMRDELJ
Predsednik Združenja občin Slovenije

Pripravila:
Mateja Krvina
Strokovna sodelavka